

20 stycznia 1927 r.

B42f, 13/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 4487.

Kl. 11 e 21.

Aktiebolaget Galco
(Stockholm, Szwecja).

Skoroszyt.

Zgłoszono 20 grudnia 1922 r.

Udzielono 19 marca 1926 r.

Pierwszeństwo: 29 grudnia 1921 r. dla zastrz. 1-13; 8 maja 1922 r. dla zastrz. 14-20 (Szwecja).

Wynalazek dotyczy urządzenia skoroszytu o grzbiecie, składającym się z dwóch połączonych ze sobą płytek okładowych metalowych i polega na swoistym ich ustroju, zamknięciu i sposobie umocowania.

Rysunek przedstawia przykład wykonania wynalazku, a mianowicie fig. 1 i 2 przedstawiają obie okładki, stanowiące grzbiet w stanie zamkniętym, w widoku podłużnym i w przecięciu poprzecznym, fig. 3 — części oprawy w rzucie pionowym, widoczne od wewnątrz i częściowo w przekroju, fig. 4 — górną część oprawy widoczną z zewnątrz, zaś fig. 5 — to samo od strony wewnętrznej, fig. 6 przedstawia przekrój fig. 5 podług linii A—B, zaś fig. 7 — przekrój poprzeczny fig. 5 podług linii C—D w skali nieco większej.

Obie okładki grzbietu oprawy są wykonane z metalu i posiadają zawiaski 4, które, wchodząc pomiędzy siebie, obejmują trzpień 3, jak w zawiasach zwyczajnych.

Zawiasy wykonane są w ten sposób, że w każdej płytce wycięte są paski, z których co drugi jest odwinięty. Paski pozostałe zostają usunięte albo zachowują pierwotną formę swej powierzchni i, nie tworząc zawiasów, stanowią wzmocnienia 25, posiadające półokrągłe końcówki 10, opierające się o zawiasy drugiej połówki.

Przy zamykaniu oprawy wzmocnienia 25 jednej płytki dotykają powierzchni wewnętrznej drugiej płytki i usztywniając w ten sposób oprawę tworzą elastyczne występy, ograniczające ruch okładek przy za-

mykaniu, dzięki czemu zapobiega się odkształceniom grzbietu. Z tego właśnie względu grzbiet może być wykonany z cienkich płytek stalowych. Obrzeża 5, powstające po wyciętych paskach, zostają odgięte do strony wewnętrznej i ściśle przylegają do zawiasów drugiej okładki.

Okładki są zakończone poprzecznymi kryzami 6, powstałymi przez odgięcie końców okładek, co usztywnia je i służy za podstawę przy wkładaniu skoroszytów do pochew. Płytki posiadają poza tem paski 18 i 19, wycięte z tych płytek, i służące do przymocowania tych ostatnich do okładek 17 oraz do połączenia płyt 8 i 9 z częścią 16 grzbietu. Do płyt 8 i 9 przymocowane są części podtrzymujące 7. Paski te po ich wycięciu zostają odgięte do wnętrza i przesunięte przez otwory w okładkach lub w płytkach 8 i 9 części podtrzymujących, poczem zostają jeszcze raz odgięte w ten sposób, ażeby ściśle przylegały do okładek lub do płytek.

Płytką 9 na jednej z płyt grzbietu posiada jednolity występ 21, zwrócony w kierunku drugiej płytki 8. Płytką 8 posiada podobny występ 22, zwrócony w kierunku płytki 9. Po zamknięciu oprawy oba występy leżą obok siebie (fig. 2). Na powierzchni wewnętrznej występu 22 umocowana jest zapomocą czopa 12 zasuwka zatrzasku 11. Przy zamykaniu oprawy odgięta końcówka zatrzasku wchodzi w wykrój zewnętrzny występu 21 i zaczepia o jego ścianki w sposób zwykły. Rączka zamknięcia sprężynowego 13 jest połączona drutem 14 z zatrzaskiem 11. Połączenie to jest wykonane w ten sposób, że odchylenie rączki 13 wywołuje przesunięcie się drutu 14 i tem samem otwarcie zatrzasku. Pozwala to, w przeciwieństwie do znanych urządzeń tego rodzaju, na użycie bardzo cienkiego drutu. Zwykle bowiem ogniwo, łączące klucz z zatrzaskiem, przy otwieraniu zatrzasku zbliżało się do tego ostat-

niego. Umieszczona na drucie 14 sprężyna 15 utrzymuje zatrzask w stanie zamkniętym.

Wzmocnienia 25 wytwarzają pewien elastyczny opór w końcowym okresie zamykania skoroszytu i wywołują ściśle przyleganie zatrzasku do występu 21 po zamknięciu oprawy. Wzmocnienia te zapobiegają więc wszelkim ruchom jałowemu zatrzasku, czyli wszelkim ruchom płytek grzbietowych zamkniętej oprawy.

Od płytki 8 bierze również początek wydłużona wygięta płytka 23, stanowiąca jedną całość z płytką 8 i występem 22, tworząca wraz z występem mechanizm zamykający.

Tylna strona płytek grzbietowych posiada częściowe zagłębienia dla włożenia kartonu, który może być umocowany zapomocą nitów lub łubków.

Zamiast łubków można stosować urządzenie, przedstawione na fig. 4—7. W każdej płytce grzbietowej wycięty jest otwór 33, wydłużony w kierunku pionowym. Otwory te są jednakowe i jednakowo rozmieszczone na obu płytkach. Otwór zakrywa arkusz kartonu (tekturki) 34, nieco większy od otworu, sprasowany w ten sposób, że pomiędzy obrzeżem kartonu a środkową jego częścią powstaje żeberko, zaś na powierzchni wewnętrznej arkusza wgłębienie (fig. 6 i 7). Tekturka zakłada się od środka oprawy. Środkowa część tej tekturki wypełnia sam otwór, obrzeże zaś kartonu przylega do obrzeża wykroju. Do umocowania tekturki służą paski 36, wycięte z materiału płyty. Paski przechodzą przez otwory w kartonie, poczem zostają zagięte i przylegają do arkusza 35 z metalu lub innego odpowiedniego materiału wypełniającego środkowe wgłębienie arkusza tekturowego.

Płyta 35 posiada jednakowe (lub prawie jednakowe) wymiary, jak i zagłębienie w tekturze 34 i wypełnia je całkowicie. Grubość płyty 35 dobiera się w ten

sposób, aby i pod tym względem wgłębienie 34 było wypełnione.

Paski 36 odgięte zostają do wnętrza, następnie nakładana jest tekturka, przez otwory której przesuwają się te paski. Wreszcie wstawia się płytkę metalową 35, odchylając ponownie paski 36. Tekturka zostaje umocowana w ten sposób, że zewnętrzna jej powierzchnia zlewa się z powierzchnią zewnętrzną odpowiedniej płytki.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Skoroszyt z grzbietem, składający się z dwóch płytek metalowych, znamieny tem, że dla usztywnienia grzbietu posiada kryzę (6) albo części oporowe (25) na przylegających do siebie częściach płytek grzbietowych, które przy zamykaniu skoroszytu opierają się o powierzchnię wewnętrzną drugiej płytki, lub też o kryzę (6) i wzmocnienia (25).

2. Skoroszyt według zastrz. 1, w którym obrzeża wewnętrzne płytek grzbietowych posiadają zwykłego kształtu zawiasy, przyczem w pewnych miejscach z płytek tych wycięte są paski, z których np. co drugi jest odwinęty, znamieny tem, że niektóre z pozostałych pasków zachowują pierwotny kształt na swojej powierzchni i, nie tworząc zawiasów, stanowią wzmiankowane wyżej wzmocnienia (25).

3. Skoroszyt według zastrz. 1, w którym pewna część pasków jest wycięta, znamieny tem, że pozostałe po wycięciu pasków obrzeża zostają odwinęte do środka i przylegają szczelnie do drugiej części zawiasów.

4. Skoroszyt według zastrz. 1, znamieny tem, że górna część wzmocnień (25) posiada żłobki lub podłużne żeberka (10).

5. Skoroszyt według zastrz. 3, znamieny tem, że żłobki lub żeberka (10) stykają się z zawiasami drugiej płytki.

6. Skoroszyt według zastrz. 1, znamieny tem, że płytki grzbietowe posiada-

ją kryzy wewnętrzne (6), stanowiące żeberka poprzeczne, na których skoroszyt spoczywa w pochwie.

7. Skoroszyt według zastrz. 1, znamieny tem, że płyty grzbietowe posiadają paski (18 i 19), wycięte z tych samych płyt i służące do połączenia z oprawą, a także do połączenia płyt (8 i 9) z częściami podtrzymującymi (7).

8. Skoroszyt według zastrz. 1, znamieny tem, że na płytach (8 i 9) znajdują się, stanowiące z niemi jedną całość, występy (21, 22), leżące obok siebie po zamknięciu oprawy, przyczem zasuwka zatrzaskowa (11) umocowana jest na występie (22) i znajduje się pod działaniem sprężyny (15) oraz klucza (13), odgięta zaś końcówka zatrzasku wchodzi w odpowiedni wykrój występu (21).

9. Skoroszyt według zastrz. 8, znamieny tem, że jedna z płyt (8) posiada płytkę (23), stanowiącą jedną całość z nią i z występem (22), który tworzy łącznie z płytką mechanizm zamykający.

10. Skoroszyt według zastrz. 1, z mechanizmem zamykającym, umocowanym na jednej z okładek, zacinającym się w wykroju drugiej okładki i mogący być wyłączanym działaniem na klucz odpowiedniego łącznika, znamieny tem, że klucz działając ciągnie łącznik, wobec czego ten ostatni może być wykonany z cienkiego drutu.

11. Skoroszyt według zastrz. 1, znamieny tem, że płytki grzbietowe posiadają zagłębienia dla umieszczenia tekturki lub tej podobnego materiału zapomocą nitów i łubków.

12. Skoroszyt według zastrz. 1, znamieny tem, że wzmocnienia (25) stawiają nieco elastyczny opór przy zamykaniu skoroszytu.

13. Skoroszyt według zastrz. 1—12, znamieny tem, że grzbiet jego posiada jeden, dwa lub kilka otworów (33) zewnątrz odpowiedniej ilości krążków (34)

z tektury lub t. p. materiału, przymocowanego do grzbietów paskami (36), odgiętemi do środka i wyciętymi z płyty grzbietowej, na których odbić można odpowiednie litery lub napisy, albo które można przymocować ręcznie przez wklejenie za pomocą łubków lub nitów.

14. Skoroszyt według zastrz. 13, z grzbietem złożonym z płyt metalowych, znamieny tem, że krążek (34) posiada wymiary większe od wielkości otworu (33) i przylega zewnątrz do jego obrzeży.

15. Skoroszyt według zastrz. 13, znamieny tem, że krążek (34) posiada na obwodzie szereg otworów, przez które przechodzą paski (36).

16. Skoroszyt według zastrz. 13, znamieny tem, że od wnętrza krążek (34) pokryty jest płytą (35), umocowaną pod paskami (36), umocowującami krążek (34).

17. Skoroszyt według zastrz. 13, znamieny tem, że krążek (34) umocowany jest w ten sposób, iż pomiędzy obrzeżem

a częścią środkową krążka powstaje występ, wobec czego środkowa część krążka wchodzi w otwór (33).

18. Skoroszyt według zastrz. 16, znamieny tem, że wewnętrzna płytka (35), posiadając wymiary dostosowane do środkowej części krążka (34), wypełnia całkowicie wgłębienie tego krążka, powstałe w związku ze sposobem jego umocowania.

19. Skoroszyt według zastrz. 16, znamieny tem, że grubość płytki (35) dobrana jest w ten sposób, iż po założeniu powierzchnia jej zlewa się z powierzchnią obrzeży krążka (34).

20. Skoroszyt według zastrz. 16, znamieny tem, że krążek (34) jest umocowany w taki sposób, iż zewnętrzna jego powierzchnia zlewa się z powierzchnią płyty grzbietowej.

Aktiebolaget Galco.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

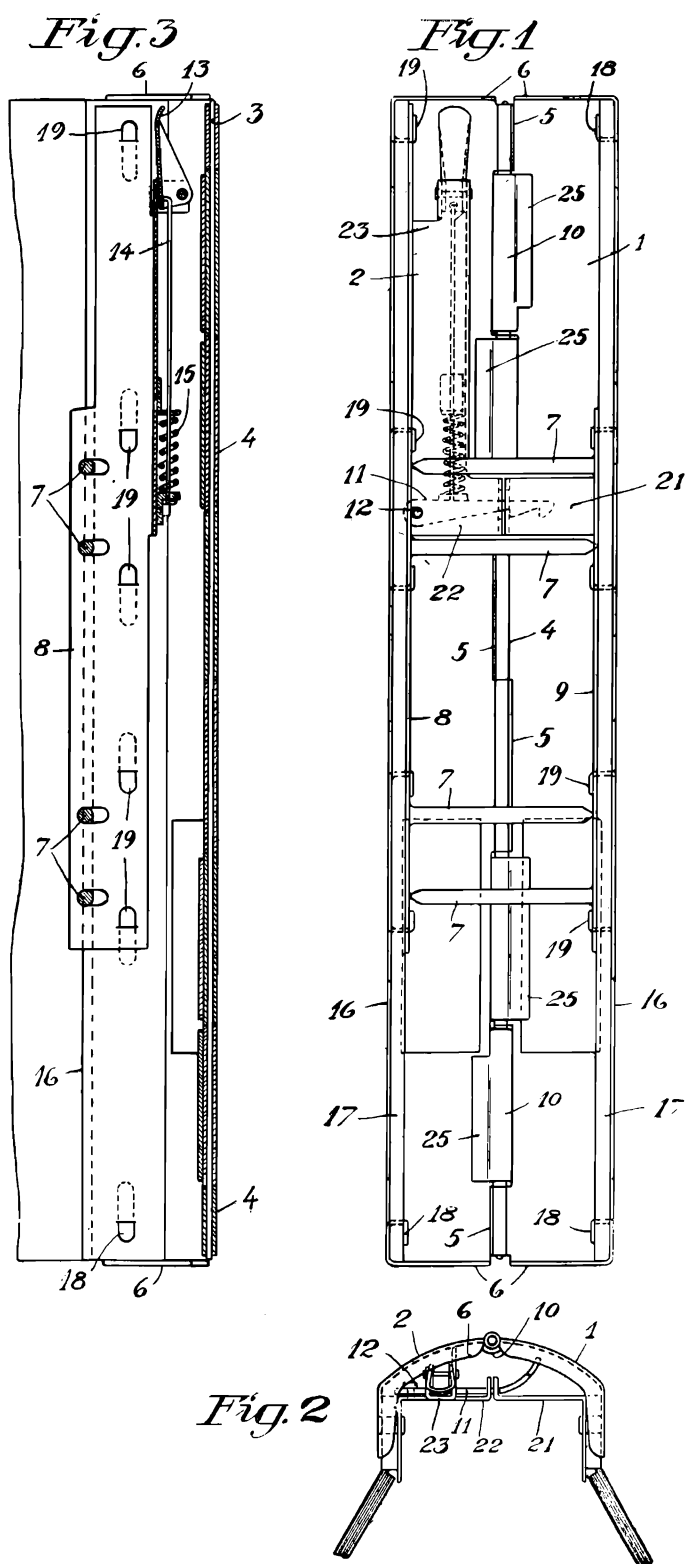

Fig. 4

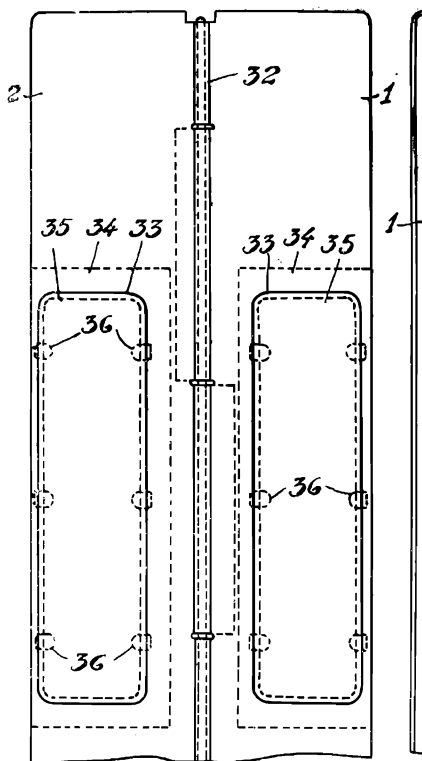

Fig. 5

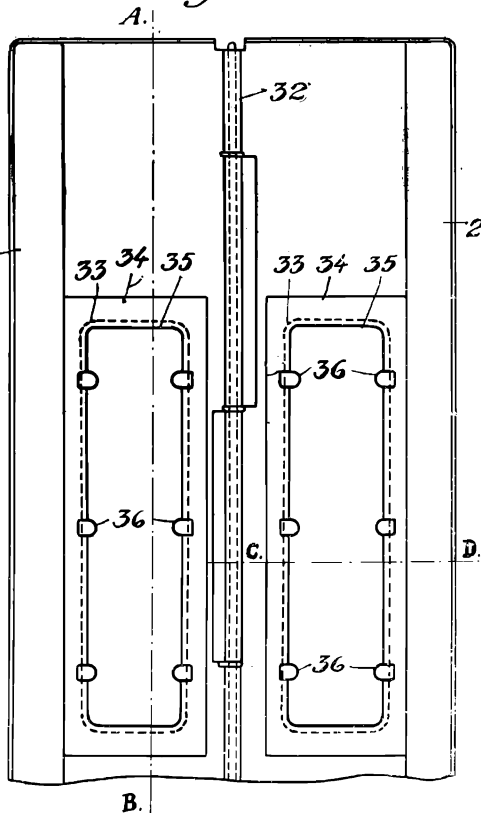

Fig. 6

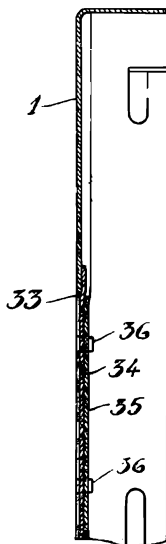

Fig. 7

